

til klokkarans. §. 1. Þæt ær præstins skuld a kirkiu bole
 boa, sionga i kirkiu ottu sang ok mæssu ok aptun sang
 ok alla tíþi. Gör præstær mæssu fall a þöm dagh, sum for-
 hælghþ ær firi, þa ær han sakær at þrim markum; þöm aghu
 5 böndær taka, sum i þerre sokn æru, utan han uiti lagha
 forfall sin. Þæt æru hans lagha forfall: liggær sialuær i
 sot, ælla far af biskupe sinum buþ.

VI. Um huru bonda skal olia ælla barn kristna,
 ok klokkare skal bok ok stol i sokn bæra.

10 Nu far præstær buþ, at han skal bonda skripta ok
 olia. Nu kombær barn ok þorf kristnu uþær, þa far han
 egh baþum burghit, þa skal han för barn kristna, þy
 at þæt hauær egh af kristnu fangit. Þæt æru lagha for-
 fall præstins. Ok far egh bonde skript ælla oling, þa ær
 15 præstær at þrim markum sakær, utan han uiti lagha
 forfall sin mæþ tuæggia præsta eþe, sialuær han þriþi.
 Far han eþ gangit, uari saklös; falzs eþær hans, þa böte

i socknen; *sæmia*, *samde*, *sampt*
 vb. tr. förlika, vb. impers. med
 dat. ásämja, sämjas.

1. Egentl. *præstins*, jfr
lukins s. 1 r. 4.

2. *Ottusangær* den första och
aptusangær den sjätte af de i
 romersk-katolska kyrkan före-
 skrifna 7 bönestunder.

3. *Tíþær* (l. *tídh*) m., i pl.
 och i sammansättn. f. 1) tid,
 2) pl. *tíþir* l. *tyþir* allmän guds-
 tjänst, men egentl. de till dess
 förrättande bestämda särskilda
 tider; på samma sätt i isl.

3, 4. *Forhælghþ*, *forhælgh* f.
 Hälg med fasta, som iaktogs
 dagen näst före vissa högtids-
 dagar.

5. *Uita*, *uitær*, *utte*, *uitæt* l.
uitit vb. tr. 1) Bevisa, h. l. 2)
 Svärja. 3) Intyga, utlåta sig öf-

ver. 4) Tillvita. 5) Visa. 6) Hafva
 rättighet. Bör icke förväxlas
 med ett annat vb. *uita*, pres. *uet*,
 pl. *uita*, pret. *uissi* l. *uisti* pl.
uissu l. *uistu*: Veta.

9. *Stol* (isl. *stóla* af lat. *stola*,
 gr. *στολή*) f. 1) Kvinnoklädning.
 2) Prästbindel, en bred bindel,
 som går omkring halsen, öfver
 axlarna och korsvis öfver krop-
 pen samt hänger ned ända till
 knäna.

11. *Fa* framför ett pret. part.
 ntr. betyder kunna, t. ex. *fa*
burghit: kunna hjälpa, *fa gangit*:
 kunna gå, o. s. v.

13. Förkl. det odöpta barnet
 har ännu icke mottagit något af
 den kristna kyrkans förmåner.

17. *Fallas* (vb. dep., bildadt
 af *falla*), pres. *falzs* konj. *fallis*,
 pret. *fiollis*: Brista i bevisning,